

Publicerad 2015-04-26 20:59 av Hans Jonsäll

ur Exorcism med en sån där onomatopoetisk grej

Långt inne i böneledarens kapillärer

hans syner var obönhörliga
slemmiga likt mystiken själv

jaguarer insmorda och döpta
i raklånga bensenmolekyler
tvåvärdiga alkoholer kanske ännu längre kedjor av hydroxylgrupper
som spurtade på händerna mot
valenselektronerna mellan gluggarna
i din tandställning

den blinda kameleonten
periskopögon som fysiologin till trots
verkade se rakt igenom självets magdans
Darsan med curry i risporna ränkerna
från din dimension
Lilit...

Blästrad och lyckoberusad
föll den tibetanska sockrade
munken ner från himlens helvete
förvisad till dharma och
transcendentala bakverk
alltid omringad av bönerullar
där gnistrande mantran exploderar
fram mina alveoler
alltid post festum då klostret
byts till alarmerande asketiska köpcentrum

han var sjukt sömnig efteråt
så han blåste fram trumresor
ur sitt av magman välsignade valthorn
han försvann i seglet som spändes mellan
slutförvaringen och
ozonlagret
med andra ord;
de två rubinerna du bar på
din rasslande tandställning

sluta tolka detta
och jag ska för evigt
tolka dig i detta
möbiusband
vår hemort

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hans Jonsäll med Poeter.se id #42325 innehar upphovsrätten